

LEŚNE ECHO

JESIEŃ 2025

GAZETKA PRZEDSZKOLA NR 1 w Brwinowie

Redaktorzy: Monika Sroka

Drodzy Rodzice

Witamy w nowym roku szkolnym 2025 / 2026

*Witamy wszystkich bardzo serdecznie,
a w szczególności Rodziców, których dzieci rozpoczęły
uczęszczanie do naszego przedszkola od września 2025r.*

Życzymy miłej lektury.

Nasza gazetka wydawana jest raz na kwartał i obejmuje:

miesiące Jesieni (wrzesień, październik, listopad)

miesiące Zimy (grudzień, styczeń, luty)

miesiące Wiosny (marzec, kwiecień, maj)

SPIS TREŚCI:

1. Kącik czytelniczy	str. 3 - 7
2. Warto wiedzieć	str. 8 - 9
3. Kącik Logopedyczny	str. 10 - 12
4. Mamo tato pobaw się ze mną	str. 13 - 15
5. Kącik kulinarny	str. 16 - 18
6. Kącik dla dzieci	str. 19 - 23

KĄCIK CZYTELNICZY

Przypominamy dlaczego czytanie dzieciom w wieku przedszkolnym jest bardzo ważne dla ich rozwoju – zarówno intelektualnego, jak i emocjonalnego. Oto główne powody, dla których warto to robić:

Rozwój językowy i poznawczy

- Dziecko wzbogaca słownictwo i uczy się poprawnych konstrukcji zdań.
- Rozwija umiejętność słuchania ze zrozumieniem i koncentracji.
- Poznaje nowe pojęcia, sytuacje i zjawiska.

Kształtowanie wyobraźni i kreatywności

- Obrazy słowne pobudzają fantazję i twórcze myślenie.
- Dziecko uczy się wyobrażać sobie sytuacje, bohaterów i miejsca.

Rozwój emocjonalny i społeczny

- Czytanie pozwala przeżywać różne emocje w bezpieczny sposób.
- Dziecko uczy się empatii, rozumienia uczuć bohaterów i innych osób.
- Wspólne czytanie wzmacnia więź z rodzicem lub bliskimi.

Przygotowanie do nauki szkolnej

- Słuchanie tekstów ułatwia późniejsze uczenie się czytania i pisanie.
- Dziecko rozwija pamięć, logiczne myślenie i zdolność przewidywania.
- Poznaje zasady budowy opowieści (początek, rozwinięcie, zakończenie).

Poszerzanie horyzontów

- Książki otwierają okno na świat – pokazują inne kultury, zwyczaje, przyrodę.
- Dziecko uczy się wartości, norm i zasad społecznych.

Budowanie nawyku czytania

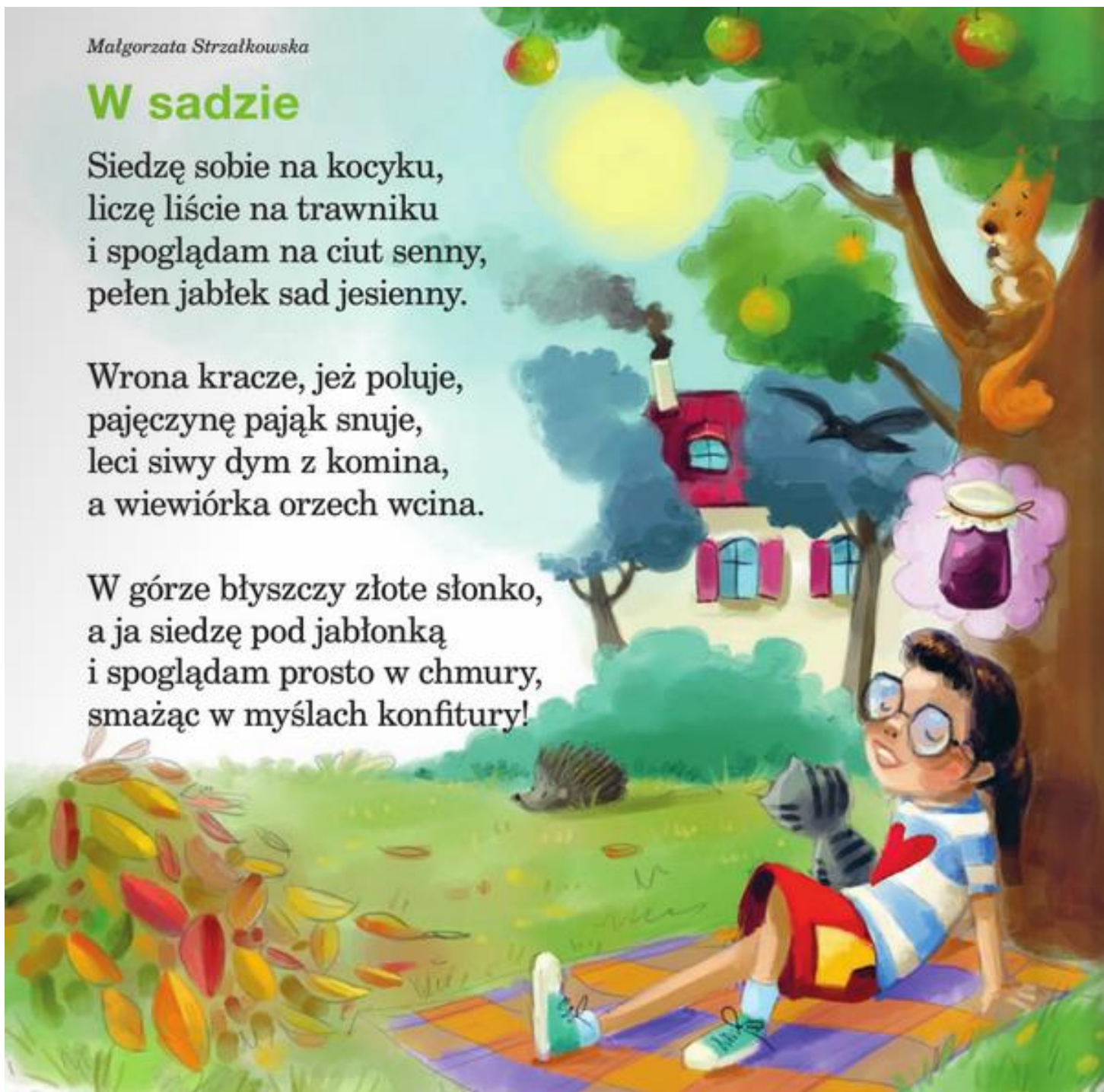
- Regularne czytanie od najmłodszych lat sprawia, że dziecko naturalnie sięga po książki w przyszłości.
- Tworzy się pozytywne skojarzenie: książka = przyjemność i bliskość.

W sadzie

Siedzę sobie na kocyku,
liczę liście na trawniku
i spoglądam na ciut senny,
pełen jabłek sad jesienny.

Wrona kracze, jeż poluje,
pajęczynę pajak snuje,
leci siwy dym z komina,
a wiewiórka orzech wcina.

W górze błyszczy złote słońko,
a ja siedzę pod jabłónką
i spoglądam prosto w chmury,
smażąc w myślach konfitury!

DYNIE

Pięć dyń mama miała, co z nich zrobić wciąż myślała.

Zpierwszej placki, z drugiej dżem,

z trzeciej zupę chętnie zjem,

z czwartej ciasto zrobię może,

piątą do słoików włożę.

(Ewa Bartczak-Sroka, Sandra Ciechowicz)

Wróbelkowa telewizja (dla dzieci, które za długo oglądają telewizję)

W małym miasteczku niedaleko Krakowa żyła sobie pewna rodzina wróbelków: mama, Pani Wróbelkowa, tatuś Wróbel i dwoje ich dzieci: Pasiek i Ćwirka. Rodzina Wróbelków mieszkała w parku na drzewie obok pięknego pałacyku. Wszyscy bardzo się kochali, ale rodzice mieli jedno duże zmartwienie: ich dzieci bardzo dużo czasu spędzały przed telewizorem. Kiedy tylko wracały z przedszkola, zaraz zasiadały na wygodnej kanapie w salonie rodziców i oglądały wszystkie bajki, aż do dobranocki.

Rodzice namawiali maluchy, żeby wyszły pobawić się z kolegami w pięknym parku albo poszły wykąpać się w pobliskim basenie, czy pograły w którąś z wielu gier, ale dzieci wołały telewizję. Nawet w sobotę i niedzielę, kiedy rodzice mieli więcej czasu i chcieli spędzić go ze swoimi dziećmi, one niestety nie miały na to ochoty. Rodzicom było z tego powodu bardzo, bardzo przykro i zastanawiali się, czy to nie ich вина, że małe wróbelki tak lubią telewizor. Wymyślali więc swoim pociechom przeróżne zabawy, ale nic nie pomagało. Aż do dnia, kiedy telewizor się popsuł. Dzieci wpadły w rozpacz.

Płakały i krzyczały, by rodzice szybko naprawili ich ukochany sprzęt. Rodzice powiedzieli, że nie mają pieniędzy na naprawę, i zaproponowali, że cała rodzina pogra w jakąś grę, ułoży puzzle ze zwierzątkami lub pobawi się wspólnie w coś innego. Dzieci uznały jednak, że rodzice ich nie kochają, i wyszły obrażone do parku. Tam, na sąsiednim drzewie, spotkały sowę, bardzo mądrą głowę.

Sowa zauważyła, że dzieci są smutne i złe, i zapytała, jaki jest tego powód. Wróbelki opowiedziały pani sowie o swoim zmartwieniu i o tym, że rodzice nie chcą naprawić im telewizora dlatego, że robią im na złość. Sowa wysłuchała tej opowieści i powiedziała dzieciom, że mają najmądrzejszych rodziców na świecie. Wróbelki nie zrozumiały jednak sowy i postanowiły, że nie wrócą tak szybko do domu. Chwilę siedziały na drzewie, skąd zobaczyły bawiące się w parku inne ptaszki. Zapragnęły się z nimi pobawić, sfrunęły więc na chodnik i chciały się włączyć do zabawy.

Ale szybko okazało się, że nie mogą dogonić swoich kolegów, nie są takie sprawne jak oni i nie umieją się bawić w berka i chowanego. Wróbelkom zrobiło się bardzo przykro i pomyślały, że to może dlatego, iż zbyt dużo czasu spędzają w domu przed telewizorem, podczas gdy inne dzieci bawią się na podwórku. Wróbelki słyszały przecież często ich śmiech dobiegający z zewnątrz. Wtedy też uznały, że rodzice mieli rację, namawiając ich do zabawy z kolegami, pływania i biegania. Byłyby sprawniejsze i łatwiej dorównałyby rówieśnikom. Zrozumiały też, dlaczego sowa powiedziała, że ich rodzice są najmądrzejsi na świecie.

Dzieci radosne i zadowolone szybko wróciły do domu, ucałowały mamę i tatę na powitanie, przeprosiły ich za swoje zachowanie i postanowiły zmienić nawyki. Od tej pory codziennie po powrocie z przedszkola wychodziły do parku bawić się ze swoimi rówieśnikami, chodziły na basen, długo spacerowały z rodzicami, nauczyły się jeździć na rowerze i deskorolce.

Zadowoleni rodzice patrzyli, jak ich dzieci rosną zdrowe i wesołe, a wieczorem, po całym dniu wspólnych zabaw, zasiadali z dziećmi przed telewizorem i cała rodzina oglądała dobranockę. Później maluchy sprzątały swoje zabawki, myły się i kładły do łóżeczek, a rodzice czytali im na dobranoc piękne bajki, spokojni, że już nie muszą się martwić o swoje pociechy.

WARTO WIEDZIEĆ

Dlaczego warto, aby dziecko chodziło do przedszkola?

Przedszkole to ważny etap w życiu każdego dziecka – miejsce, gdzie rozwija się, bawi i poznaje świat. To tu maluch zdobywa pierwsze doświadczenia społeczne i przygotowuje się do dalszej edukacji.

Dzieci powinny chodzić do przedszkola z wielu powodów — zarówno rozwojowych, jak i społecznych czy emocjonalnych. Oto najważniejsze z nich:

Rozwój i nauka przez zabawę:

W przedszkolu dzieci uczą się liczyć, rozpoznawać kolory, kształty, poznają przyrodę i otaczający świat. Wszystko odbywa się w formie zabawy – dzięki temu nauka jest przyjemna i naturalna. Zajęcia są dostosowane do wieku i etapu rozwoju dziecka, co sprzyja harmonijnemu uczeniu się.

Nauka współpracy:

Dzieci uczą się współdziałać, dzielić zabawkami, słuchać innych i rozwiązywać konflikty. W grupie rozwijają empatię, przyjaźnie i poczucie przynależności. Wspólne zabawy pomagają w nawiązywaniu relacji i uczą, jak funkcjonować w społeczności.

Rozwój mowy i komunikacji:

Codzienne rozmowy, piosenki i wierszyki pomagają rozwijać słownictwo i poprawną wymowę. Dzieci uczą się wyrażać swoje myśli i emocje. Przedszkole to miejsce, gdzie dzieci dużo rozmawiają, śpiewają, słuchają bajek i opowiadań. Wspólne aktywności rozwijają słownictwo i poprawność językową.

Twórczość i sprawność:

Zajęcia plastyczne, techniczne, zabawy ruchowe rozwijają wyobraźnię, motorykę i koordynację. Dzieci poznają radość tworzenia i odkrywania swoich talentów. Ćwiczenia manualne przygotowują do nauki pisanie.

Przygotowanie do szkoły:

W przedszkolu dziecko uczy się samodzielności – ubiera się, sprząta po sobie, dba o porządek. Poznaje rytm dnia, zasady i obowiązki, co ułatwia późniejszy start w szkole. Dzieci w przedszkolu rozwijają koncentrację uwagi i wytrwałość w działaniu.

Wsparcie emocjonalne:

Nauczyciele pomagają dzieciom radzić sobie z emocjami, wspierają w trudnościach i uczą, jak budować pewność siebie. Dzieci uczą się wyrażać emocje w sposób akceptowany społecznie.

Otwieranie się na świat:

Przedszkole rozwija ciekawość, tolerancję i otwartość. Dzieci poznają różne tradycje, zawody i kulturę – poprzez tematyczne projekty, wycieczki, spotkania z ciekawymi ludźmi.

Wzmacnia otwartość, ciekawość i tolerancję.

Podsumowanie:

Przedszkole to nie tylko opieka – to miejsce, gdzie dziecko rozwija się wszechstronnie: poznawczo, emocjonalnie, społecznie i twórczo. Dzięki temu łatwiej odnajduje się w świecie i z radością podejmuje nowe wyzwania.

Kiedy dziecko pyta: *Dlaczego muszę chodzić do przedszkola?*

- Bo **przedszkole to miejsce dla dzieci**, gdzie można się **bawić, uczyć i poznawać nowych przyjaciół**. Nie idziesz tam „bo musisz” – idziesz, żeby odkrywać świat!
- Tam rośniesz, uczysz się i każdego dnia stajesz się coraz bardziej samodzielny.
- Są tam zabawki, klocki, kredki, farby i mnóstwo ciekawych rzeczy, które czekają właśnie na ciebie.
- W przedszkolu poznajesz kolory, liczby, literki, piosenki i bajki.
- W grupie jest wiele dzieci, z którymi możesz się bawić, rozmawiać i pomagać sobie nawzajem. Dzięki temu uczysz się być miłym, cierpliwym i odważnym.
- W przedszkolu uczysz się, jak siedzieć w kółeczku, słuchać pani, kończyć zadania i dbać o porządek. To wszystko sprawia, że gdy pójdziesz do szkoły, będzie ci łatwiej!
- Kiedy jesteś w przedszkolu, mama i tata pracują – ale potem **zawsze po ciebie wracają**. Możesz im wtedy opowiedzieć, co ciekawego dziś robiłeś i z kim się bawiłeś.

KĄCIK LOGOPEDYCZNY

Zestaw **jesiennych** kart do **ćwiczeń artykulacyjnych** zawierający krótką instrukcję przeprowadzenia ćwiczenia wraz z ilustracją zachęającą do jego wykonania. Ćwiczenia są przygotowane z myślą o wypracowaniu właściwego ułożenia aparatu artykulacyjnego mającego na celu przygotowanie do realizacji głosek wymagających **pionizacji języka**.

Zrób z języka koszyczek! Czubek języka podnieś i dotknij podniebienia.
Połknij ślinę!

Nabierz powietrze w policzki, następnie do jednego policzka, pod górną wargę i pod dolną!

Czubek języka podskakuje jak spadający z drzewa żołądź i dotyka do wałka dziąsłowego!

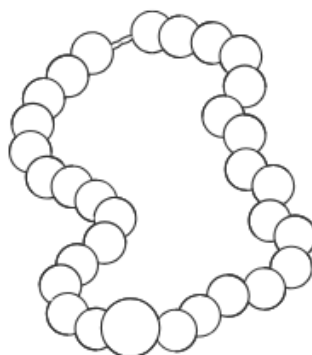
Płaski jak liść język przyciśnij całą powierzchnią u góry do podniebienia!

Czubkiem języka dotknij każdego
zęba u góry jakbyś liczył korale
jarzębiny!

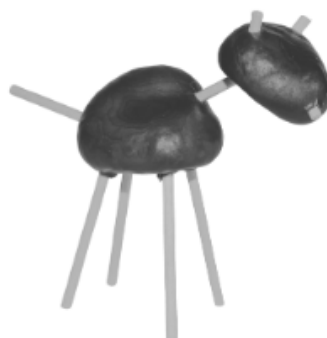
Przesuń czubkiem języka po ząbkach
u góry, by pięknie błyszcząły!

Czubkiem języka namaluj na
podniebieniu tyle kropek, ile zmieści
się kasztanów w kieszeni!

Kłaskaj językiem jak galopujący
konik: najpierw powoli, potem coraz
szybciej!

Językiem, jak jeż szykujący norkę na
zimę, odkurz podniebienie i wszystkie
zakamarki przy zębach u góry.

Językiem pomaluj podniebienie
u góry, jak promienie słońca malują
na czerwono jabłuszka.

Przyklej czubek języka na wałku
dziąsłowym, zamykaj i otwieraj buzię;
język cały czas jest u góry!

Płaskim, szerokim językiem umyj
-na niby- całe podniebienie, jak
deszcz myje parasol.

Zagryź: górną wargę dolnymi zębami,
potem dolną wargę górnymi zębami a
na koniec obie wargi na raz.

Dźwiganie dyni: przyciśnij czubek
języka z całej siły do wałka
dziąsłowego, policz do 5 i opuść-
odpoczynek. Powtórz 5 razy!

domologo.pl

Język wspina się po: zębach na dole,
zębach na górze, dotyka odniebienia
i zagląda do gardła.

Wypchnij policzek językiem, by
wyglądał jakby ukrył się tam orzech.
Teraz drugi policzek. Powtórz 3 razy!

domologo.pl

MAMO TATO POBAW SIĘ ZE MNĄ

20 rzeczy, do zrobienia z dzieckiem jesienią

1. Ludziki z kasztanów i żołądki
2. Korale z jarzębiny
3. Zielnik, czyli atlas roślin
4. Lampion z dyni
5. Zabawa w kałuży
6. Gorąca czekolada z piankami
7. Candy apple, czyli jabłko w karmelu
8. Ciasto dyniowe
9. Wycieczka na Farmę Dyni
10. Rozgrzewająca zupa dyniowa
11. Spacer w deszczu
12. Jesienna rodzinna sesja zdjęciowa
13. Domowe kino pod kocem
14. Jesienny obrazek z liści
15. Bukiet z kolorowych liści
16. Wyprawa na grzyby
17. Sadzenie cebulek na wiosnę
18. Spacer do lasu lub parku
19. Popołudnie z nową książką
20. Zabawa w jesiennych liściach

CHACKLISTA

Rodzinne aktywności na jesień

WSPANIAŁY
NASTRÓJ

WYCIECZKA
ROWEROWA

FARMA DYŃ LUB
JESIENNY LABIRYNT

FIGURKI
Z KASZTANÓW I ŻOŁĘDZI

JESIENNA SESJA
ZDJĘCIOWA

SEZONOWE
PRZYSMAKI

ZBIERANIE LIŚCI

POSZUKIWANIE
SKARBÓW
NATURY

SPACER
W DESZCZU

KARMIEŃIE
WIEWIÓREK
W PARKU

GRZYBOBRANIE

OBRAZKI
Z LIŚCI

LAMPION
Z DYNI

ZIEMNIAKI
Z OGNISKA

OZDABIANIE
MIESZKANIA

endo.pl

Kolejną ciekawą propozycją jest lista skarbów dla poszukiwacza skarbów jesieni, która ze zwykłego spaceru uczyni jesienną grę terenową

☐

Kasztan

☐

Żołędź

☐

Orzech

☐

Jarzębina

☐

Liść

☐

Szyszka

☐

Patyk

☐

Grzyb

☐

Kamień

☐

Skrzydłak klonu

Kluski z dyni

Składniki na kluski

- gęsta pulpa z pieczonej dyni Hokkaido 350 g
- skrobia (mąka) ziemniaczana 120 g
- duże jajko 1 sztuka - 60 g po rozbiciu

Sól 1/4 łyżeczki

Propozycja podania

- tarty drobno parmezan 20 g,
- tarty drobno parmezan lub inny ser dowolna ilość
- gorące masło dowolna ilość
- natka pietruszki, bazylia lub szalwia do dekoracji

Krok 1: Przygotuj pulpę z dyni Hokkaido

Dynię umyj i osusz ręcznikiem papierowym. Ostрым nożem przekrój ją na pół, a potem jeszcze na trzy kawałki. Wydrąż całe gniazdo nasienne i odetnij resztę ogonka oraz zgrubienie po szypułce. Kawałki dyni (skórką do dołu) umieść na cienkiej blaszce (ja wykładam ją papierem do pieczenia, ale można bezpośrednio na blaszce).

Blaszkę z kawałkami dyni unieść na środkowej półce w piekarniku nagrzanym do 185 stopni, z opcją pieczenia góra/dół. Z termoobiegiem ustaw 175 stopni. Dynię piecz tak około 35-45 minut, aż będzie miękka.

Porada: Do klusek dyniowych sprawdzi się też zmiksowana dynia zwyczajna, włoska, czy piżmowa. Miąższ może być jednak znacznie rzadszy. Do masy trzeba wówczas dodać dodatkową porcję skrobi.

Krok 2: Połącz składniki na kluski

Do jednej miski przełóż 350 g całkiem przestudzonej, bardzo gęstej pulpy z pieczonej dyni. Wbij 1 duże jajko. Dodaj 20 g drobno startego parmezanu lub innego twardego sera dojrzewającego. Świetnie sprawdzi się też cheddar, grana padano, pecorino romano, caciocavallo albo bursztyn. Wsyp 120 g skrobi ziemniaczanej oraz 1/4 płaskiej łyżeczki soli. Całość bardzo dokładnie wymieszaj łyżką na gładkie, bardzo gęste ciasto. Jeśli ciasto będzie zbyt rzadkie, dosyp nieco więcej skrobi ziemniaczanej. Jeśli nie trzymasz diety bezglutenowej, możesz dodać 1–2 łyżki mąki pszennej lub orkiszowej jasnej.

Porada: Ser nie jest niezbędnym składnikiem klusek i można go pominąć.

Krok 3: Formuj i gotuj kluski

W szerokim garnku zagotuj wodę. Płaską łyżeczkę soli wsyp w momencie, gdy woda zacznie się gotować. Solenie wody nie jest jednak konieczne. Łyżkę stołową (jak do jedzenia zupy) zanurz na chwilę we wrzątku. Nakładaj na nią trochę ciasta (na około pół łyżki) i zdejmij lekko podłużny kształt kluski przy pomocy drugiej łyżki, prosto do wrzącej wody. Od razu lekko i ostrożnie zamieszaj kluski. Po wypłynięciu klusek na powierzchnię odczekaj jeszcze około 2 minuty. Wyłów wszystkie kluski, poczekaj aż odcedzisz nadmiar wody i umieść na szerokim talerzu lub w salaterce. W ten sposób ugotuj wszystkie porcje. Po ugotowaniu każda klusieczka ma trochę inny kształt, a w trakcie gotowania kluski odrobinę się powiększają. Cały czas kontroluj moc palnika. Woda ma się gotować, ale nie mocno wrzeć.

Porada 1 : Nie umieszczaj w gotującej się wodzie za dużo klusek na raz. Mają one obok siebie pływać, ale nie na siebie nachodzić. Woda ma się cały czas gotować, ale nie za mocno, by kluski się nie rozpadały. Pomocne może być też wlanie do wrzątku odrobiny oleju.

Porada 2: Każdy formuje kluski o nieco innej wielkości i grubości, dlatego czas gotowania może się różnić. Jeśli nie masz pewności, czy Twoje kluski są już ugotowane, przy pierwszej porcji po około 2 minutach wyłów jedną i przekrój, aby sprawdzić, czy w środku nie jest surowa. Na podstawie tego testu dostosuj czas i tak samo ugotuj kolejne partie.

Krok 4: Podawaj tak jak lubisz

Ugotowane kluski warto polać olejem lub gorącym masłem, aby nie przyklejały się do siebie. Najlepsze są zaraz po wyłowieniu z wody, posypane tartym serem i udekorowane listkami bazylii, szalwii lub natką pietruszki.

Przepis pochodzi ze strony Internetowej: aniagotuje.pl

Gofry szarlotkowe - z prażonymi jabłkami i cynamonem

Składniki na 8 gofrów

Ciasto na gofry

- 1 i 1/2 szklanki (240 g) mąki pszennej
- 1,5 łyżeczki proszku do pieczenia
- szczypta soli
- 2 łyżki cukru
- 1 łyżka cukru wanilinowego
- 1/3 łyżeczki cynamonu
- 1 i 1/3 szklanki (350 ml) mleka
- 2 jaja
- 0,5 szklanki (125 ml) roztopionego masła lub oleju roślinnego

Prażone jabłka

- 1 kg jabłek (szara reneta)
- 3 - 4 łyżki cukru
- 1/2 łyżeczki cynamonu
- cukier puder
- bita śmietana

Mąkę wsypać do miski, dodać proszek do pieczenia, sól, cukier, cukier wanilinowy oraz cynamon. Wszystko wymieszać. Dodać mleko, jajka oraz roztopione masło lub olej. Zmiksować mikserem lub wymieszać rózgą na jednolitą masę bez grudek. Ciasto można odstawić aby odpoczęło (na około 15 minut), ale nie jest to konieczne. Rozgrzać gofrownicę. Gofry piec na złoty kolor przez około 3 - 3,5 minuty lub przez czas podany w instrukcji gofrownicy. Nakładamy ciasto chochlą, następnie wypukłą jej stroną rozprowadzamy ciasto dokładnie po całej powierzchni. Gofry po upieczeniu odkładać na metalową kratkę. Posypać cukrem pudrem i podawać z prażonymi jabłkami oraz bitą śmietaną.

Prażone jabłka

- Jabłka obrać, pokroić na ćwiartki i wyciąć gniazda nasienne. Pokroić na mniejsze kawałki i włożyć do szerokiego garnka lub na głęboką patelnię.
- Dodać cukier i cynamon i smażyć przez ok. 15 minut co chwilę mieszając, aż jabłka zmiękną i zaczną się rozpadać.

Przepis pochodzi ze strony Internetowej: Kwestiasmaku.com

KĄCIK DLA DZIECI - inspiracje

JESIENNA GRAFOMOTORYKA

